

Kunst-

Het boeie

BRUSSEL – De situationisten waren de vaders van de punks: ze waren anti-alles, schopten wild om zich heen en ontregelden het openbare leven met hun acties. Een van hen was Piet De Groof, alias Walter Korun: in het dagelijks leven een keurige beroeps-militair. *Huh?*

Van onze redacteur
Freddi Smekens

freddi.smekens@bdw.be

Piet De Groof werd geboren in 1931 en bracht het, na een briljante studie aan de Koninklijke Militaire School, tot luchtmachtgeneraal. Dat hij parallel aan zijn militaire carrière ook op een geëngageerde en gedreven manier

de schrijvers niet bij gevestigde tijdschriften aan de bak kwamen. Een jonge kerel van niemendal moest niet proberen bij het Nieuw Vlaams Tijdschrift binnen te raken, om er maar een te noemen. Hetzelfde probleem hadden de plastische kunstenaars. Het is een rare wereld, hoor. Ik zal eens iets vertellen over de Cobra-beweging in de jaren 1948-'51. Hun tijdschrift had in België acht

De Generaal fietsend met de Kannibaal, alias Eddy Merckx, in 1972.
© Belgische Luchtmacht

contact had met de kunst en de kunstenaars van zijn tijd, kan misschien wat vreemd klinken. Maar het maakt het er niet minder boeiend op. Een gesprek met de *squadron leader*, alias situationist eerste klas.

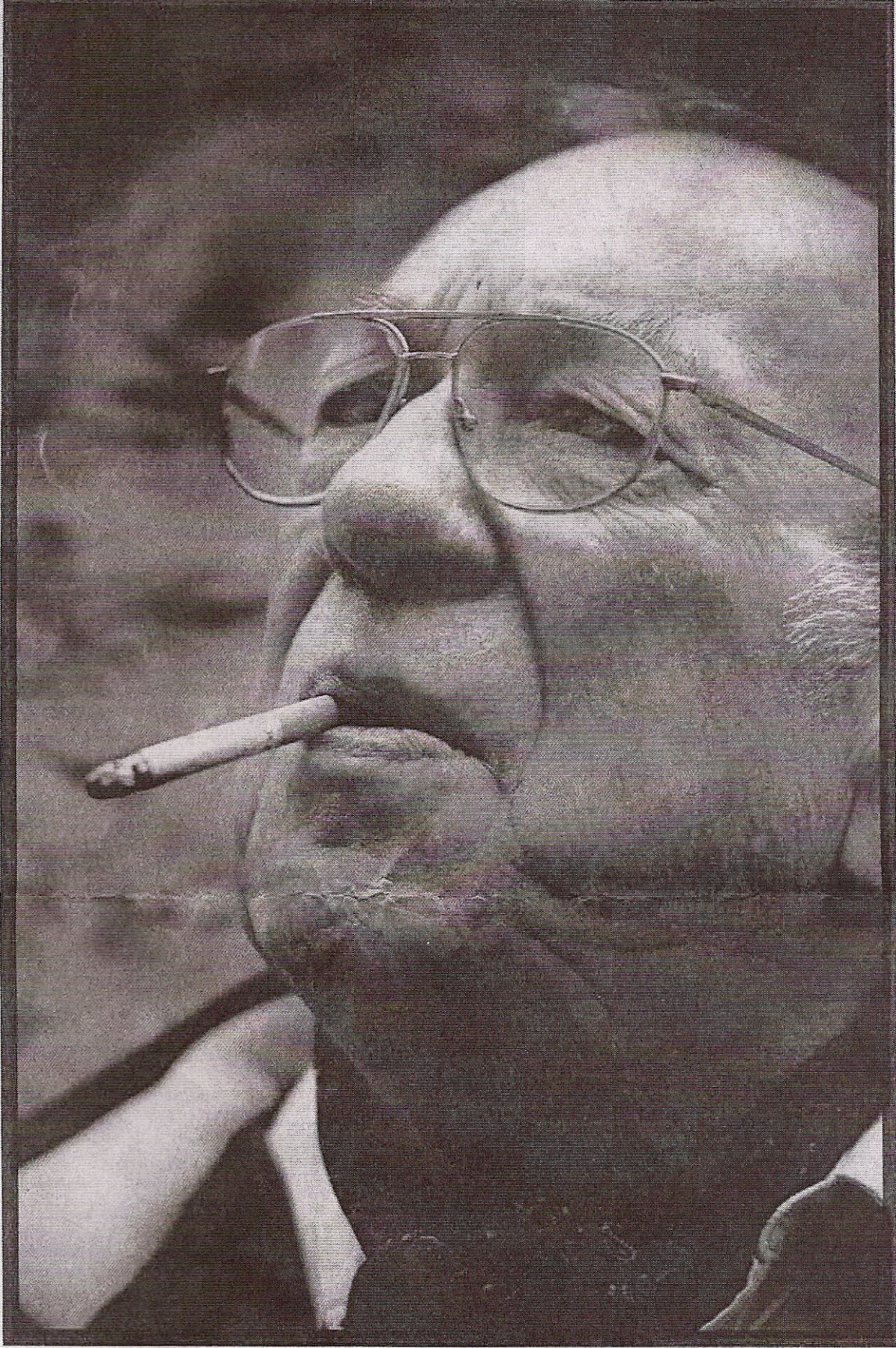
Het kleine poëzietijdschrift *Taptoe* en de gelijknamige Brusselse galerie gingen tegen de stroming in, maar tegelijk hebben ze ongetwijfeld een stempel op het artistieke en creatieve gebeuren in ons land gedrukt. U lag er aan de basis van.

Piet De Groof: "Na een halve eeuw vind ik wat wij deden, ergens nogal studentikoos. Maar wél met durf. De toestand was dat veel beginnen-

abonnees en in feite hebben ze nooit grote tentoonstellingen georganiseerd. De schilder Maurice Wyckaert bijvoorbeeld, die in Brussel woonde, er actief was als kunstenaar en ook lid was van de Academie, had nooit van Cobra gehoord. Of neem nu Les Ateliers du Marais, die men er ook wou bijsleuren. Dat was een kleine kunstenaarscommune met een drukpers en wat ateliers, maar die heeft geen enkele invloed gehad op de carrière van de anderen."

Hebben de mensen van Cobra in Brussel *Taptoe* 'gebruikt' om zelf meer uitstraling te krijgen?
De Groof: "Dat is achteraf gebeurd.

Brussel deze week - 7102108

Piet De Groof: "Ik had mijn vliegbrevet voordat ik mijn rijbewijs haalde." © Saskia Vanderstichele

En uiteindelijk is dat de boeiendste periode geweest. Een beweging als Jeune Peinture... – de jongste van de groep was Alechinsky, maar iemand

te volgen, krijgen we humor voorgeschoteld, merkwaardige anekdotes, wetenswaardigheden die geen enkele kunstminnaar onberoerd laten.

“Wat wij deden, was nogal studentikoos. Maar wél met durf”

als Wyckaert was toen nog te jong om er bij te geraken. Jeune Peinture heeft ook maar drie jaar bestaan. Zeer intens als beweging, maar heel kortstondig.”

“Ten tijde van Cobra zijn er nooit schilderijen op groot formaat gemaakt, of althans heel weinig. Waarom? Omdat de werken met de trein, onder de arm, meegenomen moesten kunnen worden. Zelfs de eerste werken van Alechinsky waren kleine gravures.”

Vliegtuig

Dat alles – en nog veel meer – kunt u ontdekken in *Piet De Groof, le général situationniste*. Door het doen en laten van de verschillende artiesten

Een greep uit de kunstenaars die de revue passeren: Christian Dotremont, Pierre Alechinsky, Asger Jorn, Maurice Wyckaert, Hugues C. Pernath, Roel D’Haese. Het zal ook niemand verwonderen dat de gedreven kunstenaar en *squadron leader* Piet De Groof naast boeiende analyses over schilderkunst in dit werk het moderne vliegwezen, met name de jachtvliegtuigen, niet aan zijn scherpe kennersblik laat ontsnappen. Maar de kunst, de literatuur en de nooit eerder gepubliceerde foto’s en illustraties nemen het voortouw.

Piet De Groof, le général situationniste, uitg. Allia, 299 blz., 15 euro